



Đại Sứ Quán Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ

Phòng Thông tin - Văn hóa
Trung tâm Thông tin - Tư liệu

Tầng 3, Rose Garden Tower, 6 Ngọc Khánh, Hà Nội
Điện thoại: 84-4-831-4580 -- Fax: 84-4-831-4601 -- Email: irchano@pd.state.gov

Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ
Văn phòng Ngoại trưởng - Văn phòng Điều phối viên về Chống Khủng bố
Tháng 5 - 2002

Các hình thái khủng bố năm 2001

Lời mở đầu của Ngoại trưởng Colin L. Powell

Trong năm 2001, bóng đêm chết chóc của khủng bố đã bao phủ toàn cầu - nhưng ý chí của thế giới nhằm đánh bại khủng bố cũng lớn hơn bao giờ hết.

Khi những kẻ khủng bố thực hiện cuộc tấn công hôm 11/9, mục tiêu của chúng không chỉ là Hoa Kỳ mà còn là những giá trị của người dân Hoa Kỳ chia sẻ với nhân dân toàn thế giới, những người tin vào sự thiêng liêng của cuộc sống con người và tôn vinh tự do. Thực vậy, công dân thuộc 80 quốc gia đã bị giết hại trong các cuộc tấn công đó.

Các quốc gia trên mọi lục địa, mọi nền văn hóa, tín ngưỡng, mọi khu vực, mọi chủng tộc và tôn giáo, đã đáp lại lời kêu gọi của Tổng thống Bush xây dựng một liên minh toàn cầu chống khủng bố. Trong những tháng sau cuộc tấn công, chúng ta và các đối tác trong liên minh đã tiến hành những biện pháp có tính hệ thống nhằm ngăn chặn khủng bố lan rộng trên toàn cầu.

Cùng với từng quốc gia và từng khu vực, chúng ta tăng cường việc thực thi pháp luật và hợp tác tình báo, tăng cường kiểm soát biên giới để những kẻ khủng bố khó có thể di chuyển, liên lạc và gây tội ác. Chúng ta đang cắt đứt từng huyết mạch tài chính của các tổ chức khủng bố.

Nhờ các chiến dịch của Liên minh tại Apganixtan mà giờ đây các thủ lĩnh al-Qaida và Taliban hoặc bị bắt, bị giết hoặc đang lẩn trốn. Chúng ngày càng có ít chỗ để lẩn trốn - ngoại trừ rơi vào vòng kiểm soát của công lý.

Các lực lượng Liên minh đã đập tan ách áp bức đối với người dân Apganixtan. Những chuyển biến chính trị ở Apganixtan đang diễn ra hướng tới xây dựng một chính phủ đại diện cho công dân thuộc mọi sắc tộc, phụ nữ cũng như nam giới. Cộng đồng quốc tế đã cam kết khoản viện trợ ban đầu trị giá 4,5 tỷ đô-la nhằm tái thiết Apganixtan và để người dân tự quyết định tương lai của mình, để Apganixtan không bao giờ còn là nơi trú ẩn an toàn cho những kẻ khủng bố.

Nhưng chiến dịch chống khủng bố quốc tế không chỉ nhằm vào Apganixtan và đưa thủ phạm, những kẻ lập kế hoạch và những kẻ tiếp tay cho cuộc tấn công hôm 11/9 ra trước công lý. Chiến dịch này còn nhằm tập hợp sức mạnh của cộng đồng quốc tế để đối phó với khủng bố được thực hiện dưới nhiều hình thức trên toàn thế giới.

Mối đe dọa khủng bố mang tính chất toàn cầu, trên nhiều phương diện và quyết liệt. Tương tự, phản ứng của toàn thế giới cũng phải toàn diện, đa chiều và nhanh chóng.

Chúng ta và các đối tác Liên minh phải sẵn sàng tiến hành một chiến dịch lâu dài và gian khổ, kéo dài nhiều năm, tiến hành trên nhiều mặt trận với tất cả các công cụ- chính trị, ngoại giao, pháp luật, kinh tế, tài chính, tình báo và khi cần thiết phải sử dụng cả sức mạnh quân sự..

Trong chiến dịch toàn cầu chống khủng bố, không một quốc gia nào có thể yên ổn đứng ngoài. Chẳng có đường biên nào để họ có thể đứng ngoài. Những kẻ khủng bố không đếm xỉa đến bất cứ giới hạn nào, dù là giới hạn của địa lý hay đạo đức. Chiến tuyến ở khắp mọi nơi và mức độ rủi ro rất cao. Chủ nghĩa khủng bố không chỉ giết hại người dân. Nó còn đe dọa các thiết chế dân chủ, phá hoại các nền kinh tế và gây bất ổn định ở các khu vực.

Bản báo cáo này sẽ trình bày chi tiết về nguy cơ rõ ràng mà chủ nghĩa khủng bố đặt ra cho toàn thế giới và cho những nỗ lực của Hoa Kỳ và các đối tác nhằm đánh bại nó.

Những thực tế lạnh lùng và đau khổ trong báo cáo buộc thế giới phải tiếp tục cảnh giác và hợp tác hành động.

Đã ký
Colin L. Powell

Lời giới thiệu của Đại sứ Francis X. Taylor

Lịch sử sẽ ghi nhớ năm 2001 như một điểm mốc đánh dấu cuộc chiến toàn cầu chống chủ nghĩa khủng bố. Ngày 11/9 là ngày đẫm máu nhất mà Hoa Kỳ đã trải qua kể từ sau cuộc nội chiến và là ngày thế giới phải trải qua cuộc tấn công khủng bố quốc tế tàn phá nhất trong lịch sử. Không một chút sợ hãi, chúng ta đã đánh trả, và tập hợp một liên minh quốc tế rộng lớn nhất từ trước đến giờ. Hơn tất cả các sự kiện khác, sự kiện ngày 11/9 đã liên kết các quốc gia văn minh với nhau; mĩa mai thay, chính những kẻ khủng bố đã tự đào mồ cho chúng.

Những kết quả ban đầu của nỗ lực hợp tác quốc tế và ý chí chung chưa từng có này thật đáng khích lệ. Apganixtan đã được giải phóng và đang tiến tới thành lập một chính phủ đại diện cho nhân dân họ và không còn là mối đe dọa đối với những nước láng giềng. Taliban đã bị lật đổ, cơ sở vật chất của những kẻ khủng bố mà chúng hỗ trợ đã bị phá hủy hoàn toàn. Các hoạt động tình báo và thực thi pháp luật đang xiết chặt các tổ chức và những người có liên quan đến Al-Qaida, kết quả là đã có hơn 1.000 cuộc bắt giữ kể từ sau ngày 11/9.

Mặc dù đã đạt được thành công ban đầu ở Apganixtan và đánh trả lại al-Qaida, nhưng để giành được chiến thắng cuối cùng trong cuộc chiến toàn cầu chống khủng bố chúng ta còn phải trải qua một chặng đường dài. Nhưng có một điều chắc chắn là nếu những kẻ khủng bố đã từng nghi ngờ về quyết tâm của chúng ta trong việc đánh bại chúng và những âm mưu độc ác của chúng thì giờ đây chúng không còn phải nghi ngờ về điều đó nữa.

Chính phủ Hoa Kỳ và các đối tác trong liên minh của chúng ta đã làm việc không mệt mỏi để bảo đảm rằng cái chết của những người bị giết hại hôm 11/9 không mất đi một cách vô nghĩa. Sau ngày 11/9, chúng ta đã phát động một chiến dịch toàn cầu đối phó với khủng bố. Bộ Ngoại giao đã đóng một vai trò không thể thiếu được trong nỗ lực đó. Ngoại trưởng và các quan chức cao cấp của Bộ Ngoại giao đã đi đến khắp mọi nơi trên thế giới để xây dựng và duy trì chiến dịch, và các quan chức từ khắp nơi trên thế giới cũng đã đến thăm Tổng thống, Ngoại trưởng, Bộ trưởng Quốc phòng và các quan chức chính phủ khác để đề nghị trợ giúp và hỗ trợ về mặt ngoại giao và vật chất cho nỗ lực chung này. Như báo cáo hàng năm này cho biết, sự hỗ trợ của họ là những hành động thực tế. Liên minh các quốc gia chưa từng có này muốn sử dụng đồng bộ sức mạnh ngoại giao, tình báo, thực thi pháp luật, kinh tế, tài chính và quân sự để tấn công chủ nghĩa khủng bố trên bình diện toàn cầu. Thực vậy, sự hưởng ứng mạnh mẽ mà chúng ta nhận được sau thảm kịch ngày 11/9 là bằng chứng sống động rằng người dân - ở mọi quốc gia và thuộc mọi tín ngưỡng - đều hiểu rằng những vụ giết người tại tòa Tháp Đôi, tại Lầu Năm Góc và ở Pennsylvania thực sự là một cuộc tấn công vào thế giới và nền văn minh nhân loại.

"Làm thế nào để chúng ta chiến đấu và chiến thắng trong cuộc chiến này? Chúng ta sẽ dành mọi nguồn lực cho nhiệm vụ của chúng ta - mọi biện pháp ngoại giao, mọi công cụ tình báo, mọi phương tiện thực thi pháp luật, mọi ảnh hưởng tài chính và mọi vũ khí cần thiết - để phá hủy và đánh bại mạng lưới khủng bố toàn cầu."

-- George W. Bush

Lời kêu gọi chiến đấu của Tổng thống đã phác thảo một chiến dịch toàn cầu với quy mô chưa từng thấy và diễn ra trên nhiều mặt trận:

Ngoại giao

Hành động ngoại giao cho chiến dịch bắt đầu ngay một vài phút sau cuộc tấn công.

Các quan chức Bộ Ngoại giao ngay lập tức hợp tác với các quan chức nước ngoài trên toàn thế giới để xây dựng một liên minh ủng hộ phản ứng của chúng ta. Kết quả của nỗ lực đó đã được Tổng thống đánh giá là dẫn đến việc hình thành một "liên minh toàn cầu lớn nhất trong lịch sử". Kể từ ngày 11/9, Tổng thống đã gặp gỡ các nhà lãnh đạo của hơn 50 quốc gia, và Ngoại trưởng Powell còn gặp các ngoại trưởng và đại diện khác của các đối tác trong liên minh nhiều hơn thế nữa. Các quan chức cao cấp của Bộ Ngoại giao, Bộ Quốc phòng và Cục Tình báo Trung ương, cũng như các nhân viên của tôi và cá nhân tôi, cũng đã gặp rất nhiều các quan chức nước ngoài ở Washington và đã đến mọi châu lục để hình thành một khuôn khổ ngoại giao cần có để khuấy động chiến dịch chống khủng bố trên toàn cầu. Ngoại giao ở bên ngoài cũng là một vũ khí hàng đầu để đảm bảo an ninh trong nước cho mọi quốc gia, và liên minh toàn cầu chống khủng bố đã đòi hỏi - và sẽ tiếp tục đòi hỏi - nỗ lực mạnh mẽ và sáng tạo trong lĩnh vực đó. Ví dụ, sau ngày 11/9, Bộ Ngoại giao

đã bắt đầu các cuộc đối thoại chính thức với Trung Quốc và Pakixtan về vấn đề khủng bố, các quan chức ngoại giao đã mang tri thức của họ đến nhiều hội nghị trên toàn thế giới, như hội nghị do Tổng thống Balan Kwasniewski chủ trì, nhằm tăng cường khả năng của các đối tác toàn cầu trong việc đánh bại chủ nghĩa khủng bố (xem chi tiết ở phần Ba-lan).

Ngoài ra, hàng loạt các diễn đàn đa phương như EU, OAS, NATO, G-7, G-8 và các diễn đàn khác đã có những bước đi cụ thể nhằm tăng cường chia sẻ thông tin, thắt chặt an ninh biên giới và chống lại việc tài trợ cho khủng bố. Ngày 28/9, Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc đã thông qua Nghị quyết 1373 (xem phụ lục F), yêu cầu mọi quốc gia ngăn chặn và cắt đứt tài trợ cho hành động khủng bố, bao gồm phong tỏa các quỹ và tài sản tài chính khác. Nghị quyết còn yêu cầu mọi quốc gia phải tăng cường an ninh biên giới, kiểm soát việc tuyển mộ những kẻ khủng bố, tăng cường chia sẻ thông tin và hợp tác thực thi pháp luật trong chiến dịch quốc tế chống khủng bố, không cung cấp chỗ trú ẩn và hỗ trợ cho bọn khủng bố và những kẻ ủng hộ chúng. Nghị quyết này làm tăng thêm xu hướng tích cực của các nghị quyết 1267 và 1333 của Hội đồng Bảo an (thông qua lần lượt vào các năm 1999 và 2000), nhằm áp dụng lệnh trừng phạt có mục tiêu hoặc trừng phạt "nghiêm khắc" đối với Taliban ở Apganixtan (xem phần Apganixtan).

Toàn bộ 12 công ước hiện hành của Liên Hợp Quốc về chống khủng bố là nền tảng quốc tế vững chắc cho các quốc gia trong việc hỗ trợ cuộc chiến toàn cầu này. Vào tháng 12, Hoa Kỳ phê chuẩn hai công ước mới nhất, Công ước của Liên Hợp Quốc về cấm cung cấp tài chính cho khủng bố và Công ước của Liên Hợp Quốc về cấm đánh bom khủng bố. Mọi quốc gia cần tham gia toàn bộ 12 công ước này để đảm bảo những kẻ khủng bố có thể bị bắt và truy tố ngay dù chúng ở đâu.

Ngoại giao nhân dân là một khía cạnh quan trọng trong những nỗ lực của chúng ta. Bộ Ngoại giao đã tích cực tìm cách làm thay đổi những quan điểm méo mó về Hoa Kỳ ở nước ngoài, nhấn mạnh rằng cuộc chiến chống khủng bố không phải là cuộc chiến chống lại đạo Hồi, và khẳng định rằng những kẻ khủng bố không phải là các liệt sĩ mà là những kẻ hèn nhát và tội phạm. Các quan chức cao cấp của Hoa Kỳ đã chuyển những thông điệp này trong hàng trăm cuộc phỏng vấn trên các phương tiện truyền thông, và các đại sứ đã tổ chức hàng nghìn hoạt động khác nữa trên toàn thế giới để xây dựng và duy trì một liên minh quốc tế. Hoa Kỳ duy trì Trung tâm Thông tin Liên minh ở Luân-đôn và Ixlamabat. Bộ Ngoại giao có một chương trình phát thanh tích cực giải thích chính sách của Hoa Kỳ cho thính giả trong nước và nước ngoài. Văn phòng các Chương trình Thông tin Quốc tế xây dựng một trang web nhiều thông tin và thường xuyên được truy cập, giới thiệu các ấn phẩm như "Mạng lưới Khủng bố" và "Đạo Hồi ở Hoa Kỳ".

Tình báo

Hợp tác giữa các cơ quan tình báo trên thế giới mở rộng chưa từng thấy.

Chia sẻ thông tin tình báo về những kẻ khủng bố, việc di chuyển và các kế hoạch tấn công của chúng là điều kiện tiên quyết để ngăn chặn khủng bố một cách hiệu quả. Các chính phủ ở mọi khu vực trên thế giới đã sử dụng thông tin này để khám phá thế giới ngầm tội ác của những kẻ khủng bố. Không nghi ngờ gì nữa, chúng ta đã ngăn chặn được những cuộc tấn công đã được lên kế hoạch, sinh mạng nhiều người đã được bảo vệ (xem các trường hợp ví dụ ở phần Singapore và Italy). Chiến dịch quân sự của chúng ta ở Apganixtan cũng như các hoạt động thực thi pháp luật

và tình báo của các thành viên Liên minh đã cung cấp rất nhiều thông tin tình báo cần được khai thác hơn nữa để hành động. Những thông tin như vậy cực kỳ quý báu trong việc xác định và ngăn chặn các tổ chức khủng bố khác trên toàn thế giới. Việc trao đổi thông tin tình báo hiệu quả cho phép các quốc gia đối phó với những kẻ khủng bố một cách chủ động trước khi chúng hành động. Việc này đã san lấp một khe hở quan trọng mà trước đây những kẻ khủng bố đã lợi dụng. Vẫn còn phải tiếp tục cải thiện hoạt động này nhưng những kết quả ban đầu rất đáng khích lệ.

Thực thi luật pháp

Các chuyên gia thực thi luật pháp trên thế giới đã phát động một chiến dịch vây bắt trên phạm vi toàn cầu nhằm xác định, bắt giữ và đưa những kẻ khủng bố ra trước công lý.

Tại Hoa Kỳ, Cục Điều tra Liên bang (Federal Bureau of Investigation - FBI) đã chỉ đạo hoạt động thực thi pháp luật, hợp tác với tất cả các cơ quan thi hành pháp luật cấp liên bang, bang và địa phương. Hơn 7.000 nhân viên FBI và các nhân viên hỗ trợ đã làm việc cần mẫn với các đối tác ở Hoa Kỳ và ở nước ngoài trong lĩnh vực thi hành pháp luật để làm sáng tỏ kế hoạch dẫn đến cuộc tấn công ngày 11/9 cũng như để tiêu diệt gián điệp và các nhóm khác của al-Qaida ở Hoa Kỳ và trên thế giới. Những nỗ lực thực thi pháp luật cao độ, cùng với sự hợp tác của các quan chức trên toàn thế giới, đã giúp bắt giữ hơn 1.000 tên khủng bố bị tình nghi và phá vỡ al-Qaida và các tổ chức khủng bố khác. Nhiều tên trong số bị bắt, trong đó có Zacarias Moussaoui, bị nghi ngờ là gián điệp của al-Qaida tham gia vụ tấn công, được đề cập trong báo cáo này.

Trong năm 2001 và đến tháng 3/2002, Ngoại trưởng Powell đã xác định hoặc tái xác định 33 nhóm là các tổ chức khủng bố nước ngoài (xem danh sách đầy đủ ở phụ lục B) theo Luật Nhập cư và Quốc tịch, được sửa đổi bằng Luật chống Khủng bố và Tử hình có hiệu lực năm 1996, theo đó việc cung cấp tài chính hoặc hỗ trợ vật chất cho những tổ chức này sẽ là phạm tội hình sự, đồng thời yêu cầu các tổ chức tài chính của Hoa Kỳ phong tỏa tài khoản của các tổ chức này và không cho các thành viên của những tổ chức này xin thị thực vào Hoa Kỳ, và nếu đã vào Hoa Kỳ thì sẽ bị trục xuất.

Ngày 26/10, Quốc hội Hoa Kỳ ban hành Luật Người Mỹ Yêu Nước, mở rộng đáng kể khả năng thực thi pháp luật Hoa Kỳ để điều tra và truy tố những kẻ tham gia các hành động khủng bố. Ngày 5/12, theo luật này, Ngoại trưởng Powell liệt kê 39 nhóm là các tổ chức nằm trong "danh sách khủng bố cần loại trừ" (xem phụ lục E). Hệ quả pháp lý của việc này liên quan đến vấn đề nhập cảnh và tăng cường khả năng của Hoa Kỳ trong việc loại trừ những kẻ ủng hộ chủ nghĩa khủng bố không cho chúng nhập cảnh hoặc trục xuất chúng nếu bị phát hiện bên trong lãnh thổ Hoa Kỳ.

Hoa Kỳ đã kết thúc vụ truy tố bốn thành viên al-Qaida đánh bom Đại sứ quán Hoa Kỳ ở Kenya và Tanzania. Tháng 5, trong một phòng xử án gần khu vực Trung tâm Thương mại Thế giới, các phán quyết buộc tội đã được đưa ra đối với toàn bộ 302 người trong vụ xử những kẻ bị tình nghi đã đánh bom, và tất cả bị kết án chung thân.

Kinh tế

Tiền là dưỡng khí cho bọn khủng bố, và cần phải bóp nghẹt nguồn dưỡng khí này.

Khi Tổng thống Bush ký Lệnh Hành pháp 13224 ngày 23/9, ông đặt ra những hình phạt nặng đối với những người cung cấp tài chính cho các tổ chức khủng bố. Lệnh này phong tỏa tài sản của những tổ chức và cá nhân được coi là có liên quan đến khủng bố toàn cầu. Lệnh này ngăn cấm giao dịch với các nhóm khủng bố, các thủ lĩnh, các công ty và tổ chức từ thiện được nêu ra trong Lệnh. Lệnh này cũng tạo khả năng cho Hoa Kỳ phong tỏa các tài sản ở Hoa Kỳ của những ngân hàng nước ngoài nào từ chối phong tỏa tài sản của bọn khủng bố, và không cho phép những ngân hàng này tiếp cận thị trường Hoa Kỳ. Tháng 3/2002, trong Lệnh này có tên của 189 nhóm, thực thể và cá nhân (xem phụ lục E). Theo đó, gần 150 nước và các thực thể có quyền tài phán độc lập (ví dụ, Hồng Kông và Đài Loan) đã ban hành lệnh phong tỏa tài sản của các tổ chức và những kẻ bị tình nghi là khủng bố.

Bộ Tài chính Hoa Kỳ đã đi đầu trong cuộc chiến chống tài trợ cho khủng bố và đã hợp tác với tất cả các ngành và cơ quan hữu quan để xác định mạng lưới tài trợ khủng bố và tìm cách triệt phá các hoạt động của chúng.

Nhiều quốc gia và thực thể có quyền tài phán độc lập đã thực hiện những thay đổi về pháp luật, quy định và thông lệ để ngăn chặn có hiệu quả hơn việc tài trợ cho khủng bố. Nghị quyết của Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc 1373 cho phép có những bước tiến bộ trong việc ngăn chặn tài trợ cho khủng bố trên phạm vi toàn cầu và chúng ta đang hợp tác với Ủy ban chống Khủng bố của Liên Hợp Quốc (Counter Terrorism Committee - CTC) và những cơ quan khác nhằm nâng cao khả năng của các quốc gia trong việc hoàn thành nghĩa vụ theo tinh thần Nghị quyết để giải quyết nạn tài trợ cho khủng bố.

Biện pháp đầu tiên là không cho phép khủng bố tiếp cận các cơ cấu tài chính có tổ chức của thế giới; đồng thời chúng ta đã và đang hành động để ngăn chặn việc lạm dụng các hệ thống chuyển tiền không chính thức và hoạt động từ thiện. Cả hai phương diện tấn công đều đã mang lại nhiều kết quả.

- Tổng thống Bush phát động cuộc tấn công đầu tiên trong cuộc chiến chống khủng bố vào ngày 23/9 bằng việc ký Lệnh Hành pháp 13224, phong tỏa tài sản ở Hoa Kỳ của các cá nhân và tổ chức liên quan đến khủng bố.
- Tất cả các nước đều bày tỏ sự ủng hộ trong cuộc chiến tài chính chống khủng bố, trừ một vài nước.
- Khoảng 150 nước và vùng lãnh thổ đã ban hành lệnh phong tỏa tài sản của bọn khủng bố, và cộng đồng quốc tế đang giúp đỡ những nước khác cải thiện hệ thống pháp lý và quản lý để có thể hành động hiệu quả trong việc phong tỏa các quỹ của những kẻ khủng bố.
- Cuối năm 2001, Hoa Kỳ đã liệt kê 158 kẻ khủng bố, tổ chức khủng bố và mạng lưới tài chính khủng bố buộc phải phong tỏa trong hệ thống tài chính của Hoa Kỳ.

Từ 11/9 đến 31/12, Hoa Kỳ đã phong tỏa hơn 34 triệu đô-la tài sản của các tổ chức khủng bố. Các quốc gia khác cũng phong tỏa hơn 33 triệu đô-la. Con số này chỉ là lượng tiền đang lưu hành vào thời điểm các tài khoản bị phong tỏa, và chỉ chiếm phần nhỏ trong tổng số tiền thực của bọn khủng bố.

- Ngày 7/11, Hoa Kỳ và các đồng minh của mình đã đóng cửa hoạt động của hai mạng lưới tài chính chủ yếu - al-Barakaat và al-Taqwa - cả hai được al-Qaida và Osama bin Ladin sử dụng ở hơn 40 nước làm nguồn thu nhập và cơ chế chuyển tiền. Một phần trong hành động đó là việc Cơ quan Quản lý Tài sản Nước ngoài (Office of Foreign Assets Control - OFAC) có thể phong tỏa 1,1 triệu đô-la trong nước của các tài khoản có liên quan đến al-Barakaat. Bộ Tài chính cũng hợp tác chặt chẽ với các quan chức chủ chốt ở Trung Đông để hỗ trợ việc phong tỏa các tài sản của al-Barakaat tại các trung tâm hoạt động tài chính của nó.
- Ngày 4/12, Tổng thống Bush phong tỏa tài sản của một quỹ ở Hoa Kỳ □ Quỹ Đất Thánh dành cho cứu trợ và phát triển - đang chuyển tiền cho tổ chức khủng bố HAMAS. Năm 2000, quỹ này quyên góp được số tiền 13 triệu đô-la.
- Các tổ chức quốc tế là những đối tác then chốt trong cuộc chiến chống cung cấp tài chính cho khủng bố. Sau ngày 28/9, hơn 100 quốc gia đã trình lên Liên Hợp Quốc báo cáo của họ về những hoạt động phong tỏa tài sản của bọn khủng bố, theo yêu cầu của nghị quyết 1373 của Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc kêu gọi các quốc gia loại trừ tài sản của bọn khủng bố ra khỏi hệ thống tài chính của mình.
- Nhóm đặc nhiệm kiểm soát các hoạt động tài chính - một nhóm gồm 29 quốc gia thúc đẩy các chính sách chống rửa tiền - đã thông qua các tiêu chuẩn mới nghiêm ngặt, không cho bọn khủng bố tiếp cận hệ thống tài chính thế giới.
- Các nước thành viên G-20 và IMF đã nhất trí công bố danh sách những kẻ khủng bố mà tài sản bị phong tỏa, và số tiền bị phong tỏa.

Trong năm tháng đầu tiên của nỗ lực này, Hoa Kỳ đã xác định những kẻ khủng bố để phong tỏa tài sản của chúng và tìm kiếm sự hợp tác với các đồng minh trên toàn thế giới. Hợp tác quốc tế chống khủng bố bước vào giai đoạn mới kể từ ngày 28/12/2001, thời điểm mà Liên minh châu Âu đi tiên phong trong việc liệt kê 6 kẻ khủng bố có tài sản ở châu Âu cần bị phong tỏa mà Hoa Kỳ cũng làm theo. Các quốc gia trên toàn thế giới có những thông tin và manh mối khác nhau và điều quan trọng là mỗi đồng minh của chúng ta không chỉ phải chặn đứng hành động của những kẻ cung cấp tài chính cho bọn khủng bố mà chúng ta xác định được mà còn phải tự tìm ra những manh mối để mở rộng nỗ lực nhằm xác định và tiến hành các hành động chống lại những kẻ cung cấp tài chính cho khủng bố.

Quân sự

Những cuộc tấn công khủng bố ngày 11/9 là hành động chiến tranh chống lại Hoa Kỳ và là sự sỉ nhục trắng trợn đối với toàn nhân loại.

Cộng đồng quốc tế đã đáp lại như sau:

- Ngày 12/9, Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc lên án cuộc tấn công và tái khẳng định quyền tự vệ tập thể vốn có phù hợp với Hiến chương Liên Hợp Quốc.

- Ngày 21/9, Ngoại trưởng của các nước thuộc Tổ chức các nước châu Mỹ (Organization of American States - OAS) viện dẫn điều khoản phòng thủ tự vệ tập thể của Hiệp ước Tương trợ Liên Mỹ ("Hiệp ước Rio") (xem phụ lục H).
- Tại Brussels ngày 5/10, NATO viện dẫn Điều 5 Hiệp ước Washington, quy định rằng một cuộc tấn công vũ trang vào một hoặc nhiều quốc gia đồng minh ở châu Âu và Bắc Mỹ sẽ bị coi là cuộc tấn công chống lại tất cả các nước tham gia hiệp ước (xem phụ lục H).
- 136 nước đề nghị hàng loạt trợ giúp về quân sự.
- 89 nước cho phép máy bay quân sự Hoa Kỳ được bay qua lãnh thổ.
- 76 nước cho phép máy bay quân sự của Hoa Kỳ được hạ cánh trên lãnh thổ quốc gia của họ.
- 23 nước nhất trí tiếp nhận các lực lượng của Hoa Kỳ và Liên minh tham gia các hoạt động quân sự ở Apganixtan.

Chính sách của Hoa Kỳ

Tổng thống Bush đã đưa ra quy mô của cuộc chiến chống khủng bố. Có bốn nguyên tắc chính sách lâu dài chỉ đạo chiến lược chống khủng bố của chúng ta:

Thứ nhất, không nhượng bộ những kẻ khủng bố và không thỏa hiệp.

Chính phủ Hoa Kỳ sẽ không có bất kỳ nhượng bộ nào đối với các cá nhân hoặc các nhóm giam giữ các con tin là các nhân viên nhà nước hoặc công dân của Hoa Kỳ. Hoa Kỳ sẽ sử dụng mọi nguồn lực phù hợp để những công dân Hoa Kỳ bị giữ làm con tin sẽ trở về nước an toàn. Đồng thời, chính sách của chính phủ Hoa Kỳ là không thực hiện các yêu cầu của những kẻ bắt giữ con tin về tiền chuộc, thả tù nhân, thay đổi chính sách hoặc các hành động nhượng bộ khác.

Thứ hai, đưa những kẻ khủng bố ra trước công lý vì những tội ác của chúng.

Dù sẽ mất nhiều thời gian nhưng Hoa Kỳ sẽ truy tìm những kẻ khủng bố đã tấn công những công dân Hoa Kỳ. Quyết tâm này một lần nữa lại được chứng tỏ bằng việc bắt giữ Zayd Hassan Abdal-Latif Masud al-Safarini vào tháng 9/2001. Đây là một trong những thủ phạm chính của vụ giết người và cướp máy bay Pan Am 73 năm 1986 tại Karachi, Pakixtan. Hắn sẽ phải ra hầu tòa ở Hoa Kỳ vì những tội ác trong cuộc tấn công dã man mà 22 người - bao gồm 2 công dân Hoa Kỳ - bị giết hại, và ít nhất 100 người bị thương. Al-Safarini là tên khủng bố quốc tế bị tình nghi thứ 14 bị bắt ở nước ngoài và dẫn độ đến Hoa Kỳ để ra tòa kể từ năm 1993. Những tên khác là Ramzi Yousef và Mir Aimal Kansil (xem danh sách đầy đủ ở phụ lục D).

Thứ ba, cô lập và gây sức ép đối với các quốc gia bảo trợ khủng bố, buộc họ phải thay đổi hành vi ứng xử.

Libi là một trong bảy quốc gia bị coi là bảo trợ khủng bố. Kể từ sau cuộc đánh bom máy bay Pan Am 103 ở Lockerbie, Scotland vào năm 1988, Hoa Kỳ và Anh đã truy tìm những kẻ thủ phạm là người Libi và tìm cách đưa chúng ra trước công lý. Tháng 1/2001, một phiên tòa ở Scotland đã kết tội nhân viên tình báo Libi Abdel Basset al-Megrahi giết 270 người liên quan đến vụ tấn công máy bay Pan Am 103. Phiên tòa kết luận rằng không đủ bằng chứng để buộc tội một bị cáo Libi khác. Ngày 14/3/2002, phiên tòa phúc thẩm của Scotland đã giữ nguyên cáo trạng đối với Megrahi.

Thứ tư, tăng cường khả năng chống khủng bố của những nước hợp tác với Hoa Kỳ và yêu cầu trợ giúp.

Theo Chương trình Trợ giúp chống Khủng bố, Hoa Kỳ sẽ đào tạo và hỗ trợ việc thực thi pháp luật và đảm bảo an ninh cho một số chính phủ nước ngoài thân Mỹ. Các khóa học bao gồm các chủ đề an ninh sân bay, dò tìm bom, giải cứu con tin và kiểm soát khủng hoảng. Một thành tố mới trong mục tiêu đào tạo là vấn đề cơ sở tài chính của những kẻ khủng bố và những kẻ rửa tiền. Các nhóm huấn luyện chống khủng bố và trợ giúp kỹ thuật đang hợp tác với các nước để cùng nhau xác định những lĩnh vực dễ bị tổn thương, nâng cao khả năng và hỗ trợ có mục tiêu nhằm giải quyết vấn đề cung cấp tài chính cho khủng bố. Đồng thời, các nhóm điều tra đặc biệt đang hợp tác với các nước để xác định và làm cạn kiệt những khoản tiền được dùng để hỗ trợ khủng bố. Chúng ta cũng đang tiến hành các hội thảo nhằm giúp các nước soạn thảo những đạo luật mạnh chống khủng bố, kể cả việc tài trợ cho khủng bố. Trong 17 năm qua, chúng ta đã đào tạo cho hơn 35.000 quan chức từ 152 quốc gia về nhiều khía cạnh trong lĩnh vực chống khủng bố (xem phụ lục E).

Có rất nhiều nguồn lực đào tạo chống khủng bố của các cơ quan khác của chính phủ Hoa Kỳ, kể cả cả huấn luyện quân sự của Bộ Quốc phòng, đang được sử dụng để nâng cao năng lực quốc tế. Chúng ta sẽ hợp tác với cộng đồng quốc tế và tìm kiếm sự trợ giúp từ các quốc gia đối tác khác.

Chương trình chống khủng bố của chúng ta giúp các nước thân thiện ngăn không cho những kẻ khủng bố tự do vượt biên giới quốc tế.

Chương trình Giải thưởng Công lý trao giải trị giá lên đến 5 triệu đô-la cho những người cung cấp thông tin nhằm ngăn chặn hoặc hóa giải những hành động khủng bố quốc tế chống lại công dân hoặc tài sản của Hoa Kỳ trên toàn thế giới. Ngoại trưởng Powell đã cho phép trao giải thưởng 25 triệu đô-la cho những thông tin giúp việc bắt giữ Osama Bin Ladin và các thủ lĩnh chủ chốt khác của al-Qaida (xem phụ lục E).

Giai đoạn quân sự của Chiến dịch Tự do Bền vững bắt đầu vào ngày 7/10/2001 trong vài tuần đã phá huỷ các cơ sở của al-Qaida ở Apganixtan bằng việc lật đổ chế độ Taliban-những kẻ bảo vệ al-Qaida. Bên cạnh Hoa Kỳ, các lực lượng quân sự cũng được triển khai ở nhiều quốc gia như Ôxtralia, Canada, Cộng hòa Séc, Pháp, Đức, Italia, Nhật Bản, New Zealand, Na-uy, Ba-lan, Hàn Quốc, Nga, Thổ Nhĩ Kỳ và Anh. Lực lượng từ 55 nước hỗ trợ cho lực lượng của Hoa Kỳ trong một

nỗ lực chung, mỗi nước đã có những đóng góp đặc biệt cho Liên minh về lực lượng quân sự và chuyên môn (xem phụ lục G). Tháng 3/2002, các chiến dịch quân sự tiếp tục ở Apganixtan. Chúng ta cùng với các đối tác ở Yemen, Philipin và Georgia huấn luyện quân sự cho các lực lượng chống khủng bố tập trung vào hoạt động khủng bố liên quan đến al-Qaida và các nhóm khủng bố ở những nước này. Hoạt động huấn luyện đó sẽ giúp nâng cao rất nhiều khả năng của các đồng minh trong việc đối phó và đánh bại mối đe dọa ngay trên đất nước họ.

Kết luận

Báo cáo về các loại hình khủng bố này nhằm xem xét Liên minh toàn cầu chống khủng bố theo đúng triển vọng của nó. Tài liệu này trình bày những kết quả thu được từ nỗ lực trên nhiều mặt trận, tăng cường khả năng ngoại giao, tình báo, thi hành pháp luật, kinh tế và quân sự trong việc đối phó với mối đe dọa mang tính toàn cầu này. Bên cạnh những báo cáo về từng quốc gia mà chúng ta vẫn thực hiện, chúng ta còn đưa thêm một vài nội dung mới trình bày chi tiết các hoạt động mà nhiều cơ quan khác nhau trong chính phủ Hoa Kỳ cùng phối hợp thực hiện với các đồng minh để đối phó với hiểm họa do những nhóm khủng bố thế kỷ 21 có phạm vi hoạt động trên toàn cầu gây ra. Chúng ta cũng nêu bật hai trường hợp nhấn mạnh đến tầm quan trọng của hợp tác quốc tế trong cuộc chiến chống khủng bố. Thông qua hợp tác có hiệu quả trong thực thi pháp luật và chống khủng bố, chính phủ các nước Italia và Singapo đã ngăn chặn được những âm mưu khủng bố nghiêm trọng nhằm vào các lợi ích của phương Tây và đe dọa sinh mạng của nhiều người. Những vụ việc đó - trong số rất nhiều vụ việc mà chúng ta có thể kể ra - cho thấy liên minh quốc tế chống khủng bố đã sử dụng hiệu quả các công cụ của mình để đánh bại mối đe dọa khủng bố.

Xin kết luận ở hai điểm. Thứ nhất, tôi xin chia buồn với những gia đình, những người thân, bạn bè và đồng bào của các nạn nhân của khủng bố trong năm qua. Chúng tôi không thể thay thế được những gì các bạn đã mất, nhưng dù bao lâu đi nữa, chúng tôi cũng quyết tâm đưa những kẻ phải chịu trách nhiệm ra trước công lý, và làm tất cả những gì trong khả năng của chúng tôi để thảm họa như vậy không bao giờ xảy ra nữa. Thứ hai, tôi xin ghi nhận công lao của những người anh hùng thực sự trong chiến dịch này: hàng nghìn cảnh sát, nhân viên thi hành pháp luật, lính cứu hỏa, chuyên gia tình báo, nhân viên quân sự, các nhà ngoại giao, các quan chức chính phủ khác, và công dân trên toàn thế giới đã phản ứng mạnh mẽ trước mối đe dọa toàn cầu này. Giống như những hành khách trong chuyến bay 93 của United Airlines, những người đã cứu sinh mạng của nhiều người bằng hành động anh hùng của mình khi đối mặt với cái chết, liên minh quốc tế sẽ quyết tâm bảo vệ sinh mạng của vô vàn con người đang sống trong tương lai. Những sự kiện trong năm qua đã thực sự đưa cuộc chiến chống khủng bố đến với từng cá nhân. Tôi tự hào khi nói rằng người dân Hoa Kỳ và các đồng minh của chúng ta đã thể hiện rõ sự kiên cường và lòng quyết tâm.

Sau sự kiện bi thảm ngày 11/9, thế giới chưa bao giờ tập trung vào mối đe dọa khủng bố quốc tế và cũng chưa bao giờ có quyết tâm hơn trong việc đối phó với mối đe dọa đó như lúc này, sử dụng mọi sức mạnh - ngoại giao, tình báo, kinh tế, luật pháp, tài chính và quân sự - những nguồn lực sẵn có của cộng đồng quốc tế. Thành công đòi hỏi sự kiên trì và cam kết liên tục, không thay đổi của nhiều người trong nhiều lĩnh vực chuyên môn, ở nhiều quốc gia. Như Tổng thống Bush đã

nói, "Sự nghiệp của chúng ta là tự do. Chúng ta đã từng chiến thắng những kẻ thù của tự do, và chúng ta sẽ lại chiến thắng chúng."

Đại sứ Francis X. Taylor
Điều phối viên về chống khủng bố

Lưu ý

Những nội dung không thân thiện trong báo cáo này về những cá nhân thuộc bất kỳ nhóm chính trị, xã hội, sắc tộc, tôn giáo và quốc gia nào không có ý ám chỉ tất cả những thành viên của các tổ chức đó là những kẻ khủng bố. Thực vậy, những kẻ khủng bố chỉ đại diện cho thiểu số những cá nhân trung thành, thường cuồng tín trong hầu hết các nhóm đó. Chỉ những nhóm nhỏ đó và hành động của chúng là đề tài của báo cáo này.

Hơn thế nữa, hành động khủng bố là một phần của hiện tượng lớn hơn về bạo lực mang động cơ chính trị và tại nhiều thời điểm việc phân biệt giữa hai vấn đề này trở nên rất khó khăn. Để liên hệ các sự kiện khủng bố với bối cảnh rộng hơn và để có được cảm nhận về những xung đột phát sinh bạo lực, báo cáo này bàn về những hành động khủng bố cũng như các sự kiện bạo lực khác không nhất thiết phải là khủng bố quốc tế.

Những yêu cầu về lập pháp

Báo cáo này được đệ trình theo Mục 22 của Bộ Luật Hoa Kỳ, phần 2656f(a), yêu cầu Bộ Ngoại giao cung cấp cho Quốc hội một báo cáo thường niên đầy đủ và hoàn chỉnh về khủng bố liên quan đến những quốc gia và các nhóm hội đủ những điều kiện trong phần (a)(1) và (2) của bộ luật. Theo yêu cầu của luật, báo cáo bao gồm những đánh giá chi tiết về những quốc gia bên ngoài nơi xảy ra các hành động khủng bố nghiêm trọng, và những quốc gia mà Quốc hội được thông báo trong 5 năm trước đó theo phần 6(j) của Luật Quản lý Xuất khẩu năm 1979 (cái gọi là các quốc gia trong danh sách khủng bố, thường xuyên ủng hộ khủng bố quốc tế). Thêm vào đó, báo cáo còn bao gồm tất cả những thông tin liên quan về hoạt động diễn ra trong năm trước của những cá nhân, tổ chức khủng bố, hoặc các nhóm bảo trợ được biết phải chịu trách nhiệm về việc bắt cóc hoặc giết hại công dân Hoa Kỳ trong thời gian 5 năm trước đó và những nhóm được biết được tài trợ bởi các quốc gia bảo trợ khủng bố.

Năm 1996, Quốc hội đã sửa đổi những yêu cầu báo cáo quy định trong luật nói trên. Luật sửa đổi yêu cầu Bộ Ngoại giao báo cáo về mức độ hợp tác của các nước với Hoa Kỳ trong việc phát hiện, kết tội và trừng phạt những kẻ khủng bố chịu trách nhiệm về việc tấn công công dân hoặc lợi ích của Hoa Kỳ. Luật cũng yêu cầu báo cáo này trình bày mức độ các chính phủ nước ngoài đang hợp tác, hoặc đã hợp tác trong 5 năm trước đó nhằm ngăn chặn những hành động khủng bố trong tương lai. Được luật sửa đổi cho phép, Bộ Ngoại giao sẽ trình lên Quốc hội những thông tin đó trong phụ lục được phân loại của báo cáo không phân loại này.

Định nghĩa

Chưa có định nghĩa nào về khủng bố được chấp nhận hoàn toàn. Tuy nhiên, theo mục đích của báo cáo này, chúng tôi đã chọn định nghĩa về khủng bố trong Mục 22 của Bộ Luật Hoa Kỳ, phần 2656f(d). Luật này đưa ra các định nghĩa như sau:

Thuật ngữ "khủng bố" có nghĩa là hành động bạo lực có suy tính trước, mang động cơ chính trị chống lại những mục tiêu không tấn công¹ bởi các nhóm ít người thuộc một đất nước nào đó hoặc điệp viên bí mật, thường có ý gây ảnh hưởng đến một nhóm người nào đó.

Thuật ngữ "khủng bố quốc tế" có nghĩa là khủng bố liên quan đến công dân hoặc lãnh thổ của hai nước trở lên.

Thuật ngữ "tổ chức khủng bố" là bất kỳ nhóm nào tiến hành, hoặc có những nhóm nhỏ chuyên tiến hành hoạt động khủng bố quốc tế.

Từ năm 1983, Chính phủ Hoa Kỳ đã sử dụng định nghĩa này về khủng bố cho việc thống kê và phân tích.

Khủng bố trong nước có thể là hiện tượng phổ biến hơn khủng bố quốc tế. Vì khủng bố quốc tế có tác động trực tiếp đến lợi ích của Hoa Kỳ, nên nó là trọng tâm của báo cáo này. Tuy nhiên, báo cáo này cũng trình bày, nhưng không cung cấp số liệu, về những sự phát triển quan trọng của khủng bố trong nước.

Theo định nghĩa này, thuật ngữ "không tấn công" được giải thích là ngoài những người dân thường còn bao gồm cả những nhân viên quân sự mà tại thời điểm sự kiện xảy ra, họ không được vũ trang và/hoặc không làm nhiệm vụ. Ví dụ, trong các báo cáo trước chúng tôi đã liệt kê những vụ khủng bố giết hại các nhân viên quân sự Hoa Kỳ dưới đây: Đại tá James Rowe, bị giết ở Manila tháng 4/1989; Đại úy William Nordeen, tuý viên quân sự Hoa Kỳ bị giết ở Athen tháng 6/1988; hai quân nhân bị giết trong vụ đánh bom sân nhảy Labelle ở Tây Bec-lin tháng 4/1986; và bốn vệ sĩ của Đại sứ quán Hoa Kỳ bị giết trong khi không làm nhiệm vụ tại một quán cà phê ở El Salvador tháng 6/1985. Chúng tôi cũng coi những hành động tấn công vào các cơ sở quân sự hoặc quân nhân có vũ trang khi không trong tình trạng thù địch quân sự tại hiện trường, chẳng hạn như đánh bom các căn cứ của Hoa Kỳ ở châu Âu, Philipin và các nơi khác, là những hành động khủng bố.